

у комунікаційну стратегію, отримують конкурентні переваги та підвищують лояльність гостей.

Список використаних джерел:

1. Балацька Н., Радкевич Л., Робул Ю., Вдовічена О., Стренковська А. Цифрові технології та диджитал-маркетинг: нові можливості для туристичного й готельно-ресторанного бізнесу. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*. 2022. № 6 (47). С. 424–432. URL: <https://doi.org/10.55643/fcaptr.6.47.2022.3924> (дата звернення: 02.10.2024).
2. Бондарчук К. П., Кифяк О. В., Горішевський П. А. Аналіз взаємодії маркетингу й обслуговування клієнтів у готельно-ресторанному бізнесі України. *Академічні візії*. 2024. № (30). URL: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/1018> (дата звернення: 02.10.2024).
3. Воляник Г., Марушко Н. Сучасні маркетингові стратегії у готельному бізнесі: інструменти залучення та утримання клієнтів. *Економіка та суспільство*. 2022. № 66. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-66-122>.
4. Капліна Т., Капліна А., Куш Л., Дудник С. Роль корпоративної культури у формуванні нової стратегії й моделі бізнесу підприємств сфери гостинності. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*. 2022. № 306(3). С. 282-288. <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-306-3-42>.

УДК 37.013.42:78.04

Гриньова М.В.,

доктор педагогічних наук, професор, ректор,

Рубан О.В.,

здобувач третього рівня вищої освіти,

Школяр С.П.,

кандидат технічних наук, доцент,

Полтавський національний педагогічний університет
імені В. Г. Короленка

ЕЛЕМЕНТИ СИСТЕМНОГО ПІДХОДУ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В ІНТЕГРАЦІЙНИХ РИНКОВИХ УМОВАХ

Сучасні Євроінтеграційні тенденції передбачають розвиток корпоративної культури та соціальної відповідальності бізнесу в умовах трансформацій, що відображається на культурі ведення бізнесу, його менеджменті та маркетингу. Зокрема, у соціокультурному контексті це характеризується активною інтеграцією України до європейського

освітнього простору. В цьому плані особливого значення набуває якісна підготовка фахівців мистецького профілю, які по суті стають агентами впливу, які на міжнародному рівні підвищують як власний імідж, так й імідж держави, її регіонів, організацій [1]. Отже, майбутні фахівці музичного мистецтва мають бути не лише професійними виконавцями, педагогами, здатними формувати художній смак, естетичні цінності й вокально-хорову культуру як власну, так і майбутніх здобувачів освіти, а й у той же час мати менеджерські та політичні навички в тому сегментові маркетингових комунікацій, який вони обрали.

Яскравим прикладом є багаторічна культурно-просвітницька діяльність на державному та регіональному рівнях Народного хору «Калина» ПНПУ імені В. Г. Короленка. На даному етапі дослідження торкнемося питань професійної підготовки мистецького профілю та пов'язану з нею поняттю «вокально-хорова культура». Останнє є синтетичним і охоплює сукупність знань, умінь, навичок і особистісних якостей, необхідних для якісного вокального й хорового виконавства. У своїх дослідженнях науковці Г. Падалка, О. Рудницька, Л. Масол, Н. Герасимова зазначають, що культура вокально-хорового виконавства включає як технічні, так і художньо-інтерпретаційні аспекти. Теоретичні засади підготовки базуються на принципах: художньої доцільності й музичної виразності; вокальній школі (академічній, народній, естрадній тощо); методиках розвитку голосу та слуху; педагогіці співу та хорового мистецтва; психолого-педагогічних аспектах формування виконавської компетентності.

Вокально-хорова культура майбутнього фахівця музичного мистецтва є багатовимірною системою, яка включає кілька взаємопов'язаних компонентів: техніко-виконавський, музично-слуховий, ансамблево-хоровий, інтерпретаційно-художній, комунікативно-педагогічний. Системний розвиток усіх складників вокально-хорової культури дозволяє студентам формувати не лише високий рівень виконавської майстерності, а й педагогічну та командну компетентності.

Зазначимо, що формування вокально-хорової культури потребує системного підходу, що ґрунтується на сукупності методів, засобів і дидактичних принципів, які враховують особливості музичного сприймання, психофізіологію вокальної діяльності та закономірності розвитку художньо-творчих здібностей. Серед основних методів варто виділити: словесні, наочні, практичні методи, метод аналізу і самоаналізу виконання. Серед засобів вокально-хорової підготовки особливу роль відіграють навчальні вокальні вправи, методичні посібники з вокалу й хорової педагогіки, хоровий

репертуар різних стилів і жанрів, технічні засоби навчання (мультимедіа, запис звуку, відеоаналіз тощо).

В рамках системного підходу наведемо принципи, що лежать в основі освітнього процесу підготовки: цілісності, поетапності, індивідуалізації, інтеграції, тощо. Таким чином, методична система підготовки має забезпечити не лише розвиток виконавських навичок, а й формування естетичного смаку, музичного мислення, креативності та педагогічної гнучкості. При цьому вона передбачає й здобуття менеджерських навичок в тому сегментові маркетингових комунікацій, який вони обрали.

Список використаних джерел:

1. Рубан, О. В., Школяр, С. П., Бабенко, І. В. (2025). Інтелектуальна власність як елемент іміджу сучасного фахівця. В кн. Ресурсно-орієнтоване навчання в «3D»: доступність, діалог, динаміка: збірник тез доповідей V Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (с. 732-734). Полтава: ПНПУ імені В. Г. Короленка.

УДК 004.8:316.77

Грицаєнко Ю.В.,

*здобувач третього рівня вищої освіти,
Національний університет «Одеська політехніка»*

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК РУШІЙНА СИЛА ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА, ВПЛИВ НА НАУКУ ТА ПОВСЯКДЕННЕ ЖИТТЯ

Одним із ключових питань розвитку інформаційного суспільства та всебічної цифровізації надання суспільних послуг є збереження людської гідності та захист прав громадян, особливо в умовах автоматизації робочих місць, що може призвести до соціальної нерівності. Ще одним важливим аспектом є безпека та конфіденційність даних: алгоритми ШІ використовують великі масиви інформації, що створює ризики неконтрольованого збору та обробки персональних даних. Тому розвиток інформаційного суспільства потребує комплексного підходу до регулювання штучного інтелекту, щоб забезпечити його відповідальне використання та гармонійне поєднання технологічного прогресу з правами людини.

Штучний інтелект активно впроваджується в різні сфери життя, зокрема в освіту, медицину, програмування, транспорт, зв'язок, промисловість і дизайн. Як технологічна наука, він займається розробкою систем, здатних моделювати